

VODNÍK PENTLIČKA A MOŘSKÁ PANNA

V jedné velké řece žije vodník. Všichni mu říkají Pentlička. To podle rudé pentle, kterou nosí uvázanou kolem klobouku. Je už hodně starý, celých čtyři sta let!

Dobrák Pentlička pečuje o všechny ryby, jako kdyby to byly jeho vlastní děti. Třeba sumci Pepovi češe vousy, štice Pepině čistí zuby a rak Slávek si pokaždé pochvaluje, jak pěkně mu vodník nabrousil klepítka.

Nedávno ale začala Pentličku moc bolet kolena. To víte, děti, tolik roků žít ve studené vodě, to není žádná legrace! Pentlička si vzpomněl, jak mu kdysi jeho vodnická maminka vyprávěla o příbuzných bydlicích v moři. Co kdyby se je pokusil najít? Teplá slaná mořská voda by udělala jeho kolenuům jistě moc dobře.

Vodník dlouho neváhal a vydal se na cestu. Jeho rodná řeka se zakrátko spojila s jinou, mnohem větší řekou a její

prudký proud donesl Pentličku až do oceánu. Nejdřív ze všeho vodník ochutnal mořskou vodu. Brrr... byla opravdu slaná! Pak vylezl na teplou kamenitou pláž. Byl unavený a chtěl si na chvíli odpočinout. Tu náhle uslyšel slabounké volání o pomoc.

Rozhlédl se a zjistil, že za velkým kamenem trčícím z vln uvízla mořská panna. Byla krásně duhová a moc se mu líbila. Nemohla se ale ani pohnout a navíc jí ostrý kámen odřel ruku. Hodný vodník mořské panně okamžitě pomohl a ještě předtím, než ji jemně položil na vlny, jí ruku ovázal pentlí z klobouku.

Mořská panna svému zachránci pěkně poděkovala a na oplátku ho pozvala na návštěvu podmořského světa. Pentlička se nestačil divit. Viděl světélkující ryby, taky velrybu větší než dům, nádhernou zahradu plnou květin vyrůstajících z písčitého dna a vynadívat se nemohl ani na mořské koníky, nejzvláštnější ryby na světě. Kdyby všechny ty zázraky nespatriil na vlastní oči, nikdy by nevěřil, že život pod mořskou hladinou může být tak kouzelný.

Svě příbuzné sice nenašel, ale to mu pramálo vadilo. Hlavně že ho přestala bolet kolena. Pentlička už se moc těšil na to, až bude zpátky doma ve své řece a až bude o moři vyprávět svým kamarádům Pepovi, Pepině a Slávkovi. Jestlipak mu budou věřit, co myslíte, děti?

